

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτὴ ἐτησίως ἢ κατ' ἰσομηνίαν
εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ὁδῷ Βουλῆς, 28, ὑπὸ τὸ Σινδοχέτον τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 6 Μαΐου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἡ πρωτομαγιά. — Πανηγυρις τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἐν Σκύρῳ. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Χριστιανικά μνημεῖα. — Ἐπιστολαί. — Ἡμερολόγιον. — Ἐδόμας. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα.

ΦΥΛΑΟΙ: Ἕλληνες δῆμοι ὑπὸ Χ. Ἀννίου. — Πολιτικά ἔργα τῶν Κεφαλλήνων (1821 - 1827). — Ἐν τεμάχιον ἄρτου. — Φιλέλληνες. — Τὰ μικρὰ ἐλαττώματα. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Πῶς πρέπει νὰ χαίρεσθαι. — Ἐθνογραφικά.

Ἡ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ὅπως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων γεννῶνται πλάσματα καταδεδικασμένα ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης εἰς τὴν δυστυχίαν, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν μηνῶν ὁ Ἀπρίλιος ἐτάχθη ὁ ἀπόκληρος τῶν λοιπῶν συναδέλφων του καίτοι πρὸς ἅπαντας νικηφόρος δύναται νὰ διαγωνισθῇ διὰ τῶν χαρισμάτων δι' ὧν ἡ φύσις τὸν ἐπροίτισεν.

Οἱ ἄνθρωποι φύσει κακεντρεχεῖς διὰ παντὸς τρόπου ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξευτελίσωσιν αὐτόν. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη ἐξέλεξαν τὴν πρώτην ἡμέραν του ἵνα πανηγυρίζωσιν ἀναιδῶς τὴν ἑορτὴν των· καὶ ὁ ἀγνώμων Μάϊος μὴ σεβόμενος τὰ πρωτοτόκια τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του προσέρχεται οἰνόφυλξ εἰς τὸν κόσμον καταπατῶν ἀσεβῶς τὰ ἄνθη καὶ τὴν χλόην ἥτις ἐξωογονήθη καὶ ἀνέθαλε ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν αὔραν τοῦ Ἀπριλίου. Πρωτομαγιά! Καὶ διατί πρωτομαγιά; Προσφέρει ὁ Ἀπρίλιος τὰ ῥόδα του τὰ ἀπαράμιλλα, τῆς λεμονέας τοὺς λευκοὺς μυροβόλους ἀστέρας τὰ μυρία πολυάνθημα καὶ πλήρη παρθενικοῦ ἀρώματος ἄνθη του καὶ τὴν τελευταίαν σεληνοφεγγῆ του νύκτα γενναίως χροηγῶν ἵνα μεγαλοπρεπῆς τελεσθῇ ἡ κηδεῖα του ἵνα ἐξαλειφθῶσιν αἱ κατηγορίαι ἃς ὑπόυλως κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, καὶ μνημονευσθῇ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ζωὴ του, καὶ ὁμως ἡ ἀτυχία του νικᾷ, ἡ λήθη θάπτει τὸ ὄνομα του καὶ οὐδὲ εἰς ποιητῆς τῶν γράφει ἐλεγείον ἐπιτάφιον, διότι ὅλοι στρέφουσι τὸ βλέμμα οἱ ἀχάριστοι πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἀδελφόν του εἰς ὃν ἀφίνεται ἡ πλουσία, ἡ εὐτυχὴς κληρονομία.

Ὅλα τὰ ποιήματα τῆς Πρωτομαγιάς ἐνέπνευσεν ὁ Ἀπρίλιος, ὅπως αὐτὰς προσήνεγκε τὰ ἄνθη του διὰ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς ἀνθοδέσμας τῆς. Καὶ ὁμως ζῶν

ἔτι, ὁ ἀτυχὴς, ἀπὸ τῆς δειλῆς τῆς παρελθούσης δευτέρας εἶχε λησμονηθῆ, τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀθίδων ἐξεχύνοντο καὶ ἐπλημμύρουν τοὺς κήπους τῶν περιχώρων ἵνα ἐορτάσωσι τὴν καλὴν, τὴν φαιδρὰν, τὴν ἀνθοφόρον πρωτομαγιάν.

Χαῖρε, λοιπὸν ἄδικος, ἀλλὰ προσφιλεῖς καὶ ποιητικωτάτη ἑορτή.

Μοσχοβολοῦν τὰ ῥόδα σου πανταχοῦ, καὶ εἰς στεφάνους προχείρως συμπλέκονται, καὶ ἄλλα ἀποφυγόντα τοῦ κηπουροῦ τὴν ψαλίδα ἀναμένουσι φιλαρέσκως ἐπὶ τῆς ῥόδῃς χεῖρα ἀνυπόμονον ἔραστοῦ, ὅστις θὰ εὖρη τὴν κατάλληλον στιγμήν ἵν' ἀνθοβολήσῃ τὴν διερχομένην φίλην του.

Κατὰ τῶν κήπων ὅλων ἔφοδος ἐκηρύχθη γενική, εἰς τὰ Πατήσια ἰδίως, ἅτινα ἡ πολιούχος κόνις μὲ νῆρη περιεκάλυπτε λευκόφαια, εἰς τὰ Σεπόλια, εἰς τὴν Κολοκυνθῶν καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ αἱ ἄμαξαι καὶ οἱ τροχιόδρομοι μετέφερον κατὰ σιβάδας τοὺς ἑορταστάς. Εἰς τὰ Φάληρα, μόνον ἀπόπειραι ἐγένοντο πρωτομαγιάς, διότι ὁ Ποσειδῶν φαίνεται δὲν εἶχεν ἄνθη νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του, ἀλλ' εὐτυχέστερός του ὁ παρὰ τὸν Ἴλισσον συνάνυμος του κήπος συνεκράτησε μέχρι τῆς πρωίας τοὺς πελάτας του, ὧν τὰ ὦτα κατεκλήλει μουσικὴ συμμιγῆς σαλπύγων, καὶ βατράχων.

Ὁ ἰθαγενὴς ῥητινίτης καὶ ὁ ξενίζων ἡ ξυνίζων ζῆθος ἐθέρμαινον τοὺς ἑορταστάς, πανταχοῦ δ' ἐψάλλοντο ᾠσματα καὶ ὕμνοι καὶ διθύραμβοι πρὸς στιγμήν τῆς πρωτομαγιάς.

Καὶ ἐν τούτοις μεταξὺ ὅλου ἐκείνου τοῦ πλήθους δὲν εὐρέθη εἰς δίκαιος ἄνθρωπος, ὅστις νὰ εἶπῃ καὶ διὰ τὸν ἀτυχῆ Ἀπρίλιον: *Αἰωνία του ἡ μήμη.*

Δ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ἐν Σκύρῳ.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου (21 Ἀπριλίου) φωνὴ κακότητος καὶ ξηρᾶ, ἐξερχομένη τοῦ λάρυγγος γέροντος ἀπαισίας φυσιογνωμίας μᾶς ἀνήγγειλεν, ὅτι τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν ἀτμόπλοιοι ἀπέπλεε διὰ Σκύρον χάριν τῆς ἐκεῖ τελουμένης πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου πανηγύρεως.

Πάντες ἠλεκτρίσθησαν καὶ ἕκαστος ἔτρεχεν εἰς τὰ ἴδια ὅπως ἐτοιμασθῇ· καὶ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς, πρωίαν ὠραίαν τῆς Κύμης, ἐβλεπέ τις ἀνὰ

ὁμάδας τοὺς κατοίκους τῆς μετὰ τῶν συζύγων καὶ θυγατέρων των φερουσῶν τὴν ἀπλὴν μὲν ἀλλὰ καὶ θέλγητρα δωροῦσαν στολὴν των νὰ κατέρχωνται τὴν ἀπὸ Κύμης μέχρι παραλίας ἡμίσειαν ὥραν ἀπεχούσης καὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται τοῦ μικροῦ, ἀλλὰ κομποῦ καὶ σημαιστολίσου, χάριν τῆς ἑορτῆς, ἀτμοπλοίου «Κύμη» τῆς ἐταιρίας τῶν ἐνταῦθα ἀνθρακωρυχείων.

Πλέομεν βραδέως πρὸς τὴν Σκύρον καὶ οὐδὲν ἄλλο διακόπτει τὴν πορείαν ἡμῶν εἰμὴ ὁ κρότος τῆς μηχανῆς καὶ τοῦ γλάρου ἢ συνεχῆς πτήσις ἀκολουθοῦντος πιστῶς τὴν ἀφρόεσαν ὀπισθεν ἡμῶν θάλασσαν.

Παραπλέομεν ἤδη μετὰ τετράωρον ὠραῖον ἤσυχον πλοῦν τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς νήσου, ποῦ μὲν ἀύχμηρας, ἀδένδρου, γυμνῆς καὶ τοῦ ἐλαχίστου θάμνου, ποῦ δὲ καλυπτομένης ὑπὸ πρασίνου τάπητος τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ γεωργοῦ ἢ τῆς φύσεως τὴν μέριμναν καὶ στοργὴν τεκμαίροντος.

Βολαὶ τηλεβόλου καὶ τηλεσκοπίων καὶ βλεμμάτων διευθύνσεις ἐδήλωσαν ὅτι ἐφάνη ἡ πόλις Σκύρος καὶ μετ' ὀλίγον ῥίπτομεν τὴν ἄγκυραν.

Ἡ νῆσος Σκύρος κειμένη εἰς τὰ Βορειοανατολικά τῆς Εὐβοίας κατοικεῖται ὑπὸ πληθυσμοῦ τεσσάρων περίπου χιλιάδων ἢ παλαιὰ πόλις οἰκοδομηθεῖσα κατ' ἀρχάς, ὡς πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπὶ βράχου ὑψηλοτάτου δίχην φωλαίας ἀετοῦ, ἔχει τὴν ἀρχαιότητά της ἀρκετὰ μυθώδη. Ἐκεῖ, ὁ ὠραῖος κάλλι Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῆς μετρῆς αὐτοῦ Θέτιδος ἐκρύβη, ὅπως τῶν δεινῶν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἀπομακρύνῃ αὐτόν· ἐκεῖ ὁ πανοῦργος Ὀδυσσεύς, ὅπως ἀνέυρη τὸν γυναικεῖος χιτῶσι ἐνδεδυμένον Ἀχιλλέα, μεταμορφωθείς εἰς πραγματευτὴν ἐπώλει τοὺς γυναικεῖους κόσμούς του, ἐν οἷς καὶ ἐν πολυμικρὸν φάσανον, ὅπερ ἰδὼν ὁ καρδίαν λέοντος καὶ μορφὴν παρθένου ἔχων Ἀχιλλεὺς ἠγόρασεν, δηλῶν οὕτω τῶ Ὀδυσσεὶ τὴν ἀνδρικήν του φύσιν διὰ τῆς ἀγορᾶς πολεμικῶν ἀντικειμένων. Ἀπὸ τοῦ ἀποκρήμνου ἐκείνου βράχου ὁ Θησεὺς ἐρρίφθη, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Λυκαμήδους φονευθεῖς.

Ἄλλ' ἃς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πανηγυριν.

Ὁραῖον, μαγευτικὸν θέαμα παρίστα, ἐκεῖ ὑψηλά, ἡ κωμόπολις μὲ τὰς λευκὰς ὡς σινδόνας ἀνευ κεράμων καὶ μονοθύρους οἰκίας τῆς, γραφικὸν δὲ θέαμα παρίστων οἱ κάτοικοι μὲ τὰς ποικιλοχρούς καὶ προκλητικὰς μέχρις ἀνω κνήμης τῶν καλ-

λισφύρων γυναικῶν των ἐσθῆτας καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ παιδίων τὸ ἀλλόκοτον τῆς κεφαλῆς ἐρυθρῶν μανδύλιον.

Ἀποβιβασθέντες, ἀνήλθομεν τὸν κρημνῶδη ἐκεῖνον βράχον ὡς αἰγαγοὶ ὡς προσωμοίωσα τοὺς ἀνδρας τῆς νήσου ταύτης. Οἱ κάτοικοι μᾶς ὑπεδέχοντο ὡς οἰκείους καὶ αἱ οἰκίαι ὄλαι ἠνοιγῆσαν ἡμῖν, πρόθυμοι νὰ μᾶς προσφέρωσιν ἐν τεμάχιον καλοῦ ὀπτοῦ ἀμνοῦ καὶ παχεῖαν μισθῖθραν ἢ μαλακὰς στρωμνὰς πρὸς ὕπνον.

Τὴν πρωΐαν, τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐν κατανύξει μεγάλη καὶ γονυκλισίαις καὶ ἀσπασμοῖς ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, ἐν ζαρκαδικῇ ἀνακρίσει ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, ἀποκρυμασῶ δὲ ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν ξένων, περιπατούντων πλησίον τῶν καλλιπαικῶν Σκυριακῶν, ἠκολούθησεν ἡ λιτανία τῶν εἰκόνων διὰ τῆς πόλεως.

Ἐπληθύνθημεν μετὰ τὴν ἀνά τὴν πόλιν περιουσίαν τῶν εἰκόνων ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια ἤτο μεσημέριον, καιρὸς δηλαδὴ νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ τοῦ στομάχου, ἀφοῦ ἐξηγητήσαμεν τὰς μυϊκὰς δυνάμεις τῶν κάτω ἀκρῶν μᾶς τρέχοντες καὶ ἀφηρέσαμεν καὶ τὴν τελευταίαν τῶν ὀφθαλμῶν μᾶς ὀπτικὴν δυνάμιν θαυμάζοντες ἄλλως τε τῶν ὀπτῶν ἀμῶν ἢ κνίσσα καὶ τῶν λοιπῶν καρυκευμάτων ἢ ἀναδιδομένη περὶ τὴν ὄσφρησιν ἡμῶν ὁσμὴ ἐκίνει τὴν ὄρεξίν μᾶς, ὡς κέντρον, βῆθῦμον ὄνου τοὺς πόδας.

Εἶναι ἡ τετάρτη ὥρα μ.μ. ὅτε ἤγειρεν ἡμᾶς τῆς τραπέζης, μὲ πόδας τρικλίζαντας, ἢ ἀνάμνησις, ὅτι πέσαν ἐκεῖ, ἔξω τῆς πόλεως τελειῖται χορὸς ἐγχώριος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φερουσῶν τὰς χρυσοῦφάντους αὐτῶν στολὰς καὶ τὰς κομφῶδες χρυσαῖς ἐμβάδας των. . . εἰμεθα εἰς τὸν χορὸν. . . κύκλος μέγας περιέκλειε ζεῦγος ἐγχωρίων ὀργάνων ὁ χορὸς ἦτο κλειστές (κλειστός) ἐνῶ οἱ πέριξ λοφίσκοι καὶ οἰκίαι ἔγειρον θεατῶν.

Τὴν γλυκεῖαν τῶν ἐγχωρίων ὀργάνων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἀηδονοειδῆ φωνὴν τῶν ὀρχουμένων διέκοψεν αἴφνης τὸ. . . μπᾶμ. . . πιστόλας, ἐν μέσῳ τοῦ κύκλου ἐν ἐνθουσιασμῶ ῥιφθείσης. Ἦτο σύνθημα ταραχῆς: καὶ ἰδοὺ αἴφνης φιλοδωρήματα βραδυσμῶν καὶ γρόνθων καὶ φωνῶν καὶ συγκρούσεις καὶ τῆς μᾶστιγος τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος ἐκτελούντος δραστηρίου δημάρχου βροχηδὸν ἀνεβοκατεβάσματα.

Ὁ χορὸς διελύθη καὶ ὁ ἥλιος, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δεῖξῃ τὴν δυσἀρέσκειάν του καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ἀνευλάβειαν ταύτην, ἐκρύφθη ὀπισθεν τῶν ὑψηλῶν τῆς νήσου ὀρέων ἀποχωρῶν καὶ ἀφίων εἰς τὸν ὀρίζοντα τὰς τελευταίας του ἐρυθρὰς ἀναλαμπὰς, ἐνθῦμημα τῆς ἡμερησίας αὐτοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν μᾶς καυστικότητος.

Ἐν Κύμῳ.

M.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ διπλωματικὸν ἐπεισόδιον. — Τῆς παπαδίας τὸ δάγκωμα. — Τὰ κατὰ τῶν λωποδυτῶν μέτρα. — Τὸ ἀτυχὲς θέατρον Πειραιῶς. — Ἀντὶ τοῦ Βῶλου εἰς Βελεστίνον.

Οἱ διπλωμάται ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχουσι τί νὰ κάμωσι, προσπαθοῦσι δὲ νὰ δημιουργῶσι ζητήματα. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ ἐν Λευκάδι ὑποπροξένου τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ προῖσταμένου του γενικοῦ προξένου ἐν Κερκύρᾳ, διότι κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐν ἐκφωνηθέντι τινι ἐν Λευκάδι λόγῳ ἠκούσθησαν ἐκφράσεις οὐχὶ τόσοσιν κολακευτικαὶ διὰ τὴν Αὐστρίαν ἔζητήθη λοιπὸν ἰκανοποίησις παρὰ τῆς νομαρχίας Κερκύρας καὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεώς μᾶς, τῆ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου οὔτε σημαία ὑψώθη ἐν τῷ προξενεῖῳ οὔτε εἰς τὴν δοξολογίαν μετέβη ὁ προξένος παρήγγειλε δὲ καὶ τῷ πλοιάρχῳ τοῦ ἐν τῷ λιμένι αὐστριακοῦ πολεμικοῦ πλοίου νὰ πράξῃ τὸ αὐτό. Μέχρις ἡμισείας ὥρας πρὸ τῆς τελέσεως τῆς δοξολογίας ὁ γενικὸς προξένος ἐπέμενεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν 10 1/2 ὕψωσαν σημαίαν τὸ τε προξενεῖον καὶ τὸ πλοῖον: εἰς τὴν δοξολογίαν ὁμοῦ παρετηρήθη ἡ ἀπουσία καὶ τοῦ προξένου καὶ τοῦ κυβερνήτου, λόγῳ ἀδιαθεσίας. Πικραδοῦσαν πῶς δὲν διεμαρτυρήθη καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας διὰ τὰ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου τελεσθέντα!! Ἄν ἐπικρατήσωσι λοιπὸν αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἐν Λευκάδι χარიεστατοῦ ὑποπροξένου αἱ ἐθνικαὶ ἐορταὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι, διότι λ. χ. ἐξυμῶν τις τὸν Ῥήγαν Φερράτιον προσβάλλει τοὺς δολοφόνους του!

✱

Ἐν τῷ παρὰ τὰς Ἀθήνας χωρίῳ Μπραχαμῖφ δύο γυναῖκες, ὧν ἡ μία παπαδιά, ἤρισαν ἕνεκα θυμαρίων τινῶν καὶ ἡ παπαδιά ἐπλήγωσε τὴν ἄλλην διὰ δῆγματος κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὃν σχεδὸν ἀπέκοψεν ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐξῆς πᾶν θηριώδες δῆγμα θὰ λέγεται τῆς παπαδίας τὸ δάγκωμα.

✱

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἕνεκα τῶν λωποδυτῶν ὀπλοφορῶσι πάντες οἱ πολῖται: ἀφοῦ δὲ κατὰ τοὺς περιπάτους θὰ εἶναι ὡς ἐν ἐπιστρατεῖᾳ ἀδελῶν ἢ ἢ Κυβερνήσις θὰ κανονίσῃ καὶ ὁμοίμορφον στολήν! Ἴδου λοιπὸν ὅτι χάριν τῶν λωποδυτῶν πραγματοποιεῖται ἀνεξόδως ἡ γενικὴ στρατολογία.

✱

Μετὰ τὰ ὀλοφάνερα σημεῖα τῆς ὀργῆς τῶν ἀρχαίων θεῶν κατὰ τῶν νεωτέρων ἡμῶν θεάτρων, ἀπορον πῶς δὲν ἐγκατελείφθη ἐντελῶς ἡ ἰδέα τῆς ἐν Πειραιεῖ ἀνεγέρσεως τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, ἀλλ' αἱ ἐργασίαι ἀνεστάλησαν μόνον ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς κτισθῇ τὸ θέατρον ἐν Κανθάρῳ ὅπου ἕνεκα τοῦ νοσοκομείου τῶν εὐλογιώντων, πιστεύομεν, ὅτι οὐδεὶς θεὸς θὰ ἔμεινεν ἐκεῖ.

✱

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρας,

κατερχομένης ἐκ Λαοῖσσης τῆς τελευταίας ἀμαξοστοιχίας, ἡ ἀτμάμαξα ὑπέστη σπουδαϊοτάτην βλάβην. Οἱ ἐπιβάται ἔμειναν εἰς Βελεστίνον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἕτερα ἀτμάμαξα ἀποσταλεῖσα μετεβίβασεν αὐτοὺς εἰς Βῶλον τὴν 1 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχον ἐν τῇ ἀμαξοστοιχίᾳ προσκεκλημένοι, ἀλλὰ μόνον ἀπλοὶ πολῖται, οἵτινες μάλιστα καὶ πληρόνουσι διπλάσιον σχεδὸν τοῦ ὀρισθέντος κατ' ἀρχὰς τίμημα, ἕως ἕνεκα τῶν τελευταίων ἐκτάκτων δαπανῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Κατὰ τὸν τελευταῖον ὀργανισμόν τοῦ ἐν Τόκιῳ τῆς Ἰαπωνίας Πανεπιστημίου ἡ σπουδὴ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ἐπεβλήθη εἰς τοὺς φοιτητὰς ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν, ἐνῶ προηγουμένως ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ γλώσσα ἐμελετῶντο ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἐκείνων ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ σπουδάσωσι τὴν μίαν ἢ καὶ τὰς δύο γλώσσας. Οὐχ ἦττον καὶ ἡ διάδοσις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δὲν εἶναι μικρὰ διότι ὄχι ὀλίγα ἀναγνώσματα γίνονται Ἀγγλιστὶ ὑπὸ ἐντοπίων καὶ ξένων καθηγητῶν.

✱

Ἐν Ἰταλίᾳ συνέστη Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῆς ἰταλικῆς γλώσσης ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας ὁμοῖος πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ πρὸς διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀπὸ τινος συστάντα. Ὁ ἰταλικὸς Σύλλογος ἀνέλαβε νὰ ἐργασθῇ δραστηρίως πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ φιλοπάτριδες ἰταλοὶ προσήνεγκον ἑκατομύρια.

✱

Ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς τῆς Συγγρόνου Ἑλλάδος Ἐδμόνδος Ἀμποῦ περιηγεῖται εἰς Ἀλγερίαν, τὰς δ' ἐντυπώσεις του μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Γαλλίαν θὰ ἐκδώσῃ εἰς ἴδιον τόμον.

✱

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 6145 βιβλία διαφόρου ὕλης. Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1882 εἶχον ἐκδοθῆ 5128. Τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων τούτων πραγματεύονται περὶ Θεολογίας.

✱

Ὁ διάσημος διὰ τὰς περιηγήσεις αὐτοῦ ἰταλὸς Ἐδμόνδος Ἀμίτσις προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Μοντεβιδεον τῆς Οὐρουγουάης σκοπὸν ἔχων νὰ ἐκδώσῃ βραδύτερον εἰς βιβλίον τὰς ἐπ' αὐτῆς ἐντυπώσεις του, ὅπως ἐπραξε καὶ δι' ἕτερα ἐπισκεφθέντα μέρη.

✱

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Σηλῆμαν θέλει ζητήσῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφὰς.

✱

Ἐκ Νεμέας ἀγγέλλεται ἡ κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφὰς ἀνευρέσεις καὶ ἕτερας πλακῶδες ἐνεπιγράφου ὡς καὶ θρύμματος ἐνεπιγράφου πιθανῶς τοῦ λέοντος τῆς Νεμέας.

Προσεχῶς ἀναχωρεῖ εἰς Κερκλληνίαν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίκης ὅπως ποιήσῃται ἀνασκαφὰς πρὸς ὄρισμόν τῶν ὄριων τῆς ἀρχαίας πόλεως Κερκλληνίας.

Εἰς τὸν σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ καὶ κληρονόμοι τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ζαρίφη συνδρομὴν ἐξ εἰκοσιπεντακισχιλίων δραχμῶν.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα γαλλικὴν σχολὴν ἐπετρέπη ἡ ἀδεια νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Ἐλατεῖα, ἃς θέλει διευθύνει μεταβαίνων προσεχῶς ἐκεῖ ὁ γνωστός καὶ ἐκ τῶν τῆς Δήλου ἀνασκαφῶν κ. Παρή.

Αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνεργούμεναι καὶ ἐνεκα τοῦ χειμῶνος διακοπεῖσθαι ἀνασκαφαὶ ἐπανελήφθησαν.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐν τῷ ναφ τοῦ Καρέα ἀρχαιοτάτη χριστιανικὴ πλάξ, ἡ βελύτιμον ἔχουσα ἀξίαν διὰ τὴν χριστιανικὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος χριστιανικὴν ἱστορίαν, διότι ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ, τοῦλάχιστον ὅσον μέχρι τοῦδε Ἀθήνησι μοι εἶναι γνωστόν, ἐν αὐτῇ λέγομεν ἀπαντᾶ ὁ τίτλος τῆς διακομισσῆς εἰς τὴν Νικαγόρην, ἡ πλάξ αὕτη ἐθραύσθη εἰς 3 μεγάλα τεμάχια καὶ εἰς πολυάριθμα μικρά.

Τὴν πλάκα ταύτην, πρὸ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἀναχωρήσεως ἡμῶν, κατεμετρήσαμεν σῶν [μῆκ. 1,25 γαλ. μετρ. πλάτ. 0,67] καὶ ἀνέγνωμεν ἀβλαβῆ. Τίς ὅμως τούνηθεν καὶ ἑκατομύρια θυσιαζῶν, δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πολύτιμον ταύτην πλάκα εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν; πρὸς Θεοῦ! ἕως πότε τὰ τελευταῖα ταῦτα λείψανα τῆς πολιᾶς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος θὰ ὑφίστανται τοιαύτας βερβάρους καταστροφὰς; νομίζετε ὅτι ἔμειναν πλέον πολλὰ;

Ἐν τῷ πρὸ τῆς Καισαριανῆς Μετοχίῳ, πρὸ 3 ἐτῶν, ἀνω τῆς θύρας, ἀνέγνωμεν σπουδαιοτάτην ἐπιγραφὴν τοῦ 1572 καὶ εἶδομεν ἀβλαβεῖς τὰς κεφαλὰς τῶν περὶ τὴν κόγχην συλλειτουργούντων Πατέρων, καὶ ὅμως οἷα ἤδη μεταβολή! Ἡ ἐπιγραφὴ ἀπεξέστη, τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων νεωστὶ κατεξωρύχθησαν, κακόζηλοι δὲ μικροὶ Ἡρόστρατοι κατέσρεψαν τὰς πολιᾶς ταύτας γραφὰς, χαράσσοντες τὰ ἄσημα αὐτῶν ὀνόματα καὶ ἐκφράσεις, ἃς πρὸς τιμὴν τῆς γλώσσης οὐδὲ ν' ἀναφέρωμεν δυνάμεθα. Τίνοι μελήσει; Ἔστωσαν ἀμαθεῖς ἄνθρωποι οἱ ποιοῦντες τοιαῦτα, ἀλλ' ὅταν τις μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, ἀναγινώσκει καὶ ὀνόματα σεβαστῶν οἰκαγενειῶν, τότε παρὰ τίνος πλέον νὰ προσδοκᾷ τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν τῶν σεμνῶν τούτων κειμηλίων;

Ἔστωσαν οἱ τοιοῦτοι τοιαῦτα ποιοῦν-

τες, ἀλλ' ὅταν τις βλέπει καὶ ὀνόματα δεσποινίδων διακρινομένων ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωσίᾳ τότε τί νὰ ἐλπίσῃ τις παρὰ τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ;

Χάριν δὲ τῶν οὐδῶλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Βυζαντιακῆς τέχνης ἀσχοληθέντων, ἢ μήπω τὸν ναὸν τοῦτον ἰδόντων, σημειοῦμεν ὅτι, αἱ ἐν τῷ μύκκι τοῦ ναΐσκου τούτου, ἐφ' ὕδατος γραφαὶ (fresco) εἰσὶν ἐκ τῶν διακρινομένων Βυζαντιακῶν γραφῶν, ὅτι ἡ ἐν τῇ κόγχῃ πλατυτέρα γράφεται κατὰ τὸν ἀρχαιοτάτον τύπον ἐντὸς διπλῶν τετραγωνικῶν περιβλημάτων [aureola] σχηματιζόντων 8 γωνίας, ὧν εἰς ἑκάστην, ἐτέθη ἀνὰ ἐν Χερουβίμ, καὶ ὅτι οἱ ἐν τῇ κόγχῃ Πατέρες ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ σπανίζοντα τρόπον παρίστανται ποιοῦντες τὴν τῆς ἱεράς μετουσιώσεως μυστικὴν τελετὴν ἐνῶ ἑκατέρωσε ἴστανται οἱ ἀρχιδιάκονοι Στέρνος καὶ Λαυρέντιος, ὧν ὁ μὲν ὕψων τὸ ὄραριον, λέγει τῷ Χρυσοστόμῳ «Ἐβλόγησον Δέσποτα τὸν ἅγιον ἄρτον» ὁ δὲ Λαυρέντιος θυμῶν τὰ τίμια δῶρα ὡς τελεσθέντα τε καὶ ἁγιασθέντα¹.

Δὲν θέλει παρελθεῖ πολὺς χρόνος, καὶ οὐδὲ κεράμιου πλέον ἔχνος τῶν πολιῶν τούτων ἀρχαιοτήτων εὐρεθήσεται.

Οἱ εὐποροῦντες, δὲν δύναται νὰ θυσιάσωσι βανίδας τινὰς τοῦ ἐκυτῶν πλούτου ὑπὲρ τῆς διασώσεως τούτων καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς μελέτης τοῦ τόπου, ἢν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Παύλου μέχρι σήμερον βαθὺ κατακαλύπτει σκότος; καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ πρὸς ταῦτα ἀναληθία καὶ νὰ ἐξεγερθῇ τὸ κοινὸν ὑπὲρ τούτων ἐνδιαφέρον, διότι ταῦτα εἰσὶ τὰ αὐθεντικὰ κειμήλια τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου χρησιμεύοντα ἄλλως καὶ ὡς πλουσία ἀνεκμετάλλευτος πηγὴ τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Δ. Φ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Συνέχεια καὶ τέλος (δὲ σελ. 3)

Ἐκλαμπρότατε,

Ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰν μὰς πληροφορήσασθε τὰ δυστυχῆματα τούτου τοῦ τμήματος τὰ ὅσα ἀπ' ἀρχῆς ἐδοκίμασαν καὶ δοκιμάζουν οἱ κάτοικοί του, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν περιγραφὴν ὅπου ὁ Νικηφόρος κάμνει πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύρ Μπενιζέλον.

Καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἴμεθα ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἐκλαμπρότητά σας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μέχρι καὶ αὐτοῦ μὰς τοῦ θανάτου δὲν θέλει παραιτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμεθα ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν Σας. Τὰ αἴτια ὅπου μὰς παρεκίνησαν νὰ κάμωμεν τὴν ἀπατηλὴν συμφωνίαν μὲ τὸν Ἰμπραχίμην τὰ παριστάνομεν εἰς τὴν ἀναφορὰν μὰς

1. Ἀκριβὴ περιγραφὴν τοῦ μετοχίου τούτου τῶν ἐν αὐτῷ γραφῶν, τῶν ἀρχιτετονικῶν διαστάσεων καὶ ὅτων πρὸ 3 ἐτῶν ἐν τῷ ἐρημοκκλησίῳ τούτῳ εἶδον, δίδωμι ἐν τῷ ἀνεκδότῳ μοι ἔργῳ «αἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ χριστιανικῇ ἀρχαιοτήτες».

πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὰς ἐβίασαν ἀκουσίως νὰ μείνωμεν, τὸσον καιρὸν καὶ ἂν ὁ Κολιόπουλος δὲν σηκωθῇ κύριος οἶδεν εἰς τί θὰ καταντήσωμεν, καὶ ἃς ὄφονται οἱ αἴτιοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δίδοντες λόγον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν φιλότιμην Πατρίδα.

Ἐκλαμπρότατε! καθὼς καὶ ἀνωτέρω σὰς λέγομεν ὅτι εἴμεθα καὶ θέλει εἴμεθα ἐν ὅσῳ ζῶμεν ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν σας, διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε θερμῶς νὰ ἐνεργήσῃτε ὁποῖους τρόπους οἶδατε εὐσπλαγχνιζόμενοι εἰς τὰ ἀθῶα ἀνήλικα παιδιὰ μὰς καὶ γυναῖκας μὰς νὰ σηκωθῇ ὁ Κολιόπουλος νὰ ἀφήσῃ ἡσυχους τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τούτου τοῦ τμήματος, διὰ νὰ μὴ μὰς βιάσῃ καὶ ἡμὰς περισσότερον καὶ ἀπελπισθῶμεν καὶ ἡ ἀπελπισία μὰς κάμει νὰ κάμωμεν πράγμαπα ὅπου δὲν θέλομεν ἐνεργῶντες προσέτι νὰ μὰς σταλῇ καὶ ἡ ἀθωότης μὰς τὸσον τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ καπητάνων, τοὺς ὁποῖους ἡμεῖς ἐβιάσαμεν χωρὶς νὰ θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸ τὸ ἄνομον κίνημα.

Περιμένομεν ἀνυπομόνως τὴν ὀδηγίαν σας ὅτι ἀπηλπίσθημεν νὰ εὐρεθῇ προσέτι τρόπος νὰ σηκωθῇ καὶ ἡ ἀρχηγία ἀπὸ τὸν Πετιμεζᾶ ὅτι ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ξανασυντροφεύσωμεν τὴν ἢ ὑποταχθῶμεν χίλιας φορὰς εἰς τοὺς Τούρκους παρὰ εἰς αὐτόν καὶ εἰς αὐτὸ νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀποφασιστικὰ ὅτι θὰ καταντήσῃ κακὴν κακῶς ἂν δὲν μείνωμεν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸ νὰ ὀδηγούμεθα ἀπὸ αὐτόν. Διὰ τοῦτο διδομεν ταύτην τὴν εἰδησίην ὅπου ὕστερον νὰ μὴ μὰς ἀκολουθήσῃ οὔτε ποινὴ οὔτε κατηγορία τοῦ Ἔθνους.

Δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι εὐσπλαγχνιζόμενοι ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ ἡ δικαία αἴτησίς μὰς νὰ σηκωθῇ ὁ Κολιόπουλος νὰ μὰς σταλῇ καὶ ἡ ἀθωότης μὰς.

Μὲ τὸ ἀνήκον σέβας μένομεν

Τῆ 8 Σεπτεμβρίου 1827.

Μοναστῆρ:

Οἱ δοῦλοί σας

Δημογέροντες καὶ κάτοικοι
τοῦ τμήματος Νεζερῶ.

Ν. ΦΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΜΑΛΟΤΗΟΤΗΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΙΡΜΠΕΣΙΩΤΗΣ

ΧΡ. ΑΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΑΓΟΣ ΛΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον
κύριον Ἀνδρέαν Ζάμην.

Εἰς Ἀἴγυρον

...

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΑΙΟΥ 6. Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Εἶναι γνωστὸν τὸ ἀδιάλλακτον μῖσος, ὅπερ, ἔνεκα θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν λόγων, διεχώριζε τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμαρείαν ἐξ οὗ ἡ βῆσις, «οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις». Πρὸ τῆς πόλεως Σαμαρείας ὑπῆρχεν ἀναπαυτικὴ τις μετὰ καθισμάτων πηγὴ, κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ.

Ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς πηγῆς ταύτης τὴν μεσημέριαν καυστικῆς τινος ἡμέρας ἐκαθέζετο ὁ Ι. Χ. κεκοπιτικῶς ἐκ τῆς ὀδοιορίας, ὅτε τυχαίως ἤλθε γυνὴ τις ἐκ τῆς πόλεως ὅπως ἀντλήσῃ ὕδωρ καὶ ἤτης, εἰς τὸν ζητήσαντα Ἰησοῦν ὅπως πῆν ὕδωρ, ἠρνήθη ἐντόνως, διότι ὁ Ι. Χ. ἦτο Ἰουδαίος; τότε ἀνέπτουξεν εἰς αὐτὴν ὁ Ι. Χ. ἐν ὑπαινιγμοῖς, ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, τὸ ἀντλούμενον εἰς ζῶν τὴν αἰώνιον, τὸ ὕδωρ ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων οὐ μὴ διψῆσει εἰς τὸν αἰῶνα εἰς δὲ τὴν περὶ Μεσσίας προτάσιν τῆς γυναικός, ὁ Ι. Χ. εὐθαρσῶς καὶ ἀνακεκαλυμμένως λέγει αὐτῆς ὅτι «ἐγὼ εἰμὶ ὁ λαλῶν σοι».

Τὴν ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦτου τοῦ Ι. Χ. μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος συνομιλίαν, διέσωσεν ἡμῖν μετὰ πολλῆς χάριτος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (δ' 4—42) ἐν ἧ ἀξιοπαρατήρητον τὸ εἰρωνικὸν τῆς γυναικὸς πνεύμα. Εἰς τὴν μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁμιλίαν τοῦ Ι. Χ. ἀφείλομεν καὶ τὴν διατύπωσιν τῆς μεγάλῃς χριστιανικῆς ἀρχῆς, «Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοῦ; προσκυνῶντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», τοῦ μυριάκις ἔκτοτε ἀναγραφέντος καὶ λαμπρῶς ἐν τοῖς κηρύγμασι τῶν πατέρων ἀναπτυχθέντος.

Ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη γυνὴ πιστεύσασα εἰς Ι. Χ. ὡς φωτισθεῖσα, ὀνομάσθη Φωτεινὴ, διὰ τοῦτο σήμερον ἐορτάζουσι αἱ φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο. Κατὰ τινὰς ἱστορικοὺς ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη, εἶχε δύο υἱούς, τὸν Ἰωσὴν καὶ Βίκτωρα καὶ πέντε ἀδελφάς, τὴν Ἀνατολὴν, τὴν Φώτω, τὴν Φωτίδα τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Κυριακὴν κηρύσσεται δὲ τὸν Ι. Χ. ἐμαρτύρησαν ἐπὶ Νέρωνος τῷ 66. Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 6 Μαΐου 1825. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰβραϊμῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπαύστως ἐπολέμηε τὸ φρούριον τοῦ Νσοκάστρου, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπογράψωσιν συνθήκην περὶ παραδόσεως τοῦ φρουρίου. Ἄλλὰ καὶ ἀφοῦ ὑπέγραψαν ταύτην, ὑποπτεῦσαντες ἐπιβουλὴν δὲν παρεδίδοντο.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ πρωτομαγιά ἐωρτάσθη μετὰ πολλῆς φαιδρότητος. Κόσμος πολὺς ἐξῆλθεν ἀφ' ἐσπέρας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς τὰς πέριξ ἐξοχὰς καὶ μάλιστα εἰς Πατήσια, ὅπου ὁ ἵπποσιδηρόδρομος ὡς μετ' ἀμύνην εἰργάζετο μέχρι βραδείας νυκτός συνθηροῖζων λαὸν εἰς τὰ ἔξω ζυθοπωλεῖα λάμποντα ἐκ τῶν τῶν πυρῶν καὶ ἐδωδιάζοντα ἐκ τῶν ἀνθῶν. Τὸν νυκτερινὸν περίπατον καθίστα ἔτι εὐάρεστον ὁ γλυκὺς καιρὸς, ἐλαφρὰς μόνον αὔρας πνεύσεως, καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ μαλακὸν ἄμα φῶς μαγικῆς πανσελήσου. — Τὴν ἐπίσημον τοῦ ἔαρος ἐορτὴν συνεώρτασαν πρώτην φέτος φορὰν καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς τῶν Ἐδελπίδων Σχολῆς ἐντολῇ τοῦ διοικητοῦ αὐτῶν. Τὴν ἐσπέραν τῆς 30 Ἀπριλίου ἀνῆλθον μετὰ τοῦ λοχαγοῦ αὐτοῦ κ. Χόρς εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς 10, καὶ παρὰ τὸν σταθμὸν συνταχθέντες ἐν τάξει λόγου ἐπορεύθησαν ὀδοιορικῶς βήματι διαδοχικῶς εἰς Πατήσια, εἰς Σεπόλια καὶ εἰς Κολοκυθῶν, ἧτοι εἰς ἐκείνους τοὺς κήπους τῆς πρωτεύουσῆς, καθ' οὓς τότε γίνονται αἱ πολυπληθέστεραι συναθροίσεις τῶν Ἀθηναίων ἐκεῖθεν δ' ἐπανῆλθον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τὸ μεσονύκτιον καὶ δι' αὐτοῦ κατῆλθον εἰς τὴν σχολὴν των, ἐνθα ἦν ἡτοιμασμένον καλὸν δεῖπνον. Δειπνήσαντες δὲ ἐκοιμήθησαν δίωρον καὶ τὴν 4ην ἀναστάντες ἐπορεύθησαν περὶ αὐθιγῆς καὶ ἐν στρατιωτικῇ τάξει εἰς Φάληρον ἐνθα ἤρισθησαν, καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησαν περὶ τὴν 8ην εἰς τὴν σχολὴν των, ἐνθα ἀφικόμενοι ἐκοιμήθησαν μέχρι τῆς μεσημβρίας. Τότε δὲ δειπνήσαντες ἐξῆλθον ἐλευθεροὶ νὰ περιέλθωσιν ὅπου ἕκαστος ἤθελε μέχρι ἐσπέρας, ὅτε ἐπανῆλθον εἰς τὴν σχολὴν των πλήρεις εὐχαριστήσεως διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς ἔκτακτον διασκέδασιν. — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀλυσκῆς τῆς Ἀ-

ναβύσσου ἐκεῖθεν δ' ἐπισκέφθη τὰ μεταλλουργεῖα Λαυρίου καὶ τὸν σιδηροδρόμον, οὗ ἐπιβαίνων μετὰ Κερατῆς ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ἐφ' ἃ ἀξίης. — Καὶ ἐν Κυθωνίαις μέγιστος ἦν ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐπὶ τῷ κατάπλω τοῦ «Ναυάρχου Μιαούλη». Τρία μικρὰ ἀτμόπλοια ὧν ἐπέβαινον πολῖται ἐξῆλθον σημασοστίλιστα εἰς ὁδοοχὴν του μετὰ μουσικῆς, ἅπαντα δὲ ἡ παραλία ἦτο σημαιοστίλιστος καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐστολισμέναι δάφναις. Πολλοὶ στέφανοι καὶ ὄραϊα ἑλληνικῆ σημαία προσηνέχθησαν εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου ὑπὸ τῶν κυριῶν τῶν Κυθωνιδῶν. — Μετὰ δραστηριότητος ἐπιδιώκεται ἡ κατάδυσσις ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἑταιρίας τοῦ συνδέσμου τῆς Κυκλάδας νήσου; τηλεγραφικὸν καλωδίον, ὑπάλληλοι δὲ τῆς κυβερνήσεως ἐπιστεῦδουσι τὴν κατασκευὴν τῶν ἐναερίων γραμμῶν εἰς τὰς διαφόρους νήσους καὶ τὴν σύστασιν τῶν τηλεγραφείων. — Ἐπερατώθη διήμερον παραταθῆς ὁ ἀγὼν τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς. Ἐκ τῶν ἀγωνισθέντων διεκρίθησαν ὁ κ. Μιχαὴλ Τσολλάκος ἐφαρλωματοποιὸς τυχὼν τοῦ δευτέρου ἐκ 300 δραχμῶν βραβεῖου καὶ ὁ κ. Λεωνίδας Γεωργόπουλος διδάκτωρ τὰ νομικὰ λαβὼν τὸ τρίτον ἑκατοντάδραχμον βραβεῖον. Τὸν διὰ τὸ πρῶτον βραβεῖον ὀρισμένον ἀριθμὸν 18 βολῶν οὐδεὶς συνεπλήρωσε καὶ ἀπεφασίσθη διὰ τοῦτο νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ ἀγὼν ὡς πρὸς τὸ βραβεῖον τοῦτο τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κυριακῆν. — Νέα παραπήγματα ἐγείρονται παρὰ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων. Ἐνα χρησιμύσσει διὰ τὴν συσταθησομένην προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ἀξιοματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου. Σκέψις δὲ γίνεται περὶ συστάσεως πρὸς μόρφωσιν ὑπαξιωματικῶν ἄλλης ἐν Κερκύρᾳ. — Ἐν Σύρῳ ὑπερβολικὴν ὑπερτίμησιν ἔλαβον τὰ ἡμερομίσθια κατέστησαν δὲ περιζήτητοι οἱ κτίσται, οἱ μαρμαροῦργοι, οἱ ξυλοῦργοι καὶ οἱ ἐργάται. Σχεδὸν εἰς τὰς πλείους ἐπαρχίας τοῦ κράτους παρατηρεῖται ὁμοία ἑλλειψίς ἐργατικῶν χειρῶν, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὁ ἀναπτυχθεὶς ὀργασμὸς ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῶν παραγωγῶν δυνάμεων τοῦ τόπου. — Ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου τῷ πρωταγωνιστῇ ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν Γερμανοῦ συνελέγησαν ἐν διασκέματι ὀκτώ ἡμερῶν 1025 δρ. προσενεχθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς ἐπισκοπῆς Πατρῶν καὶ Ἠλείας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Φιλίστορι. Πρῶτος ὄψωτας τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Κρήτῃ τῷ 1821 ἦτο ὁ πρίφημος ὄπλαρχηγὸς Γεώργιος Τσελεπής, υἱὸς τοῦ Δασκαλογιάννη, ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σφακίων ἐπὶ Μεγάλῃς Αἰκατερίνης; ὑπάρχει δὲ δημοτικὸν ἄσμα διὰ μακρῶν ἐξυμνοῦν τὸν πατριωτισμὸν, τὰ πλοῦτη καὶ τὸν μαρτυρικὸν τοῦ Δασκαλογιάννη θάνατον, καὶ τελευτῶν οὕτω:

Πιάνου καὶ καταβάζου τον κάτω εἰς τὸ τριμπούκι, Καὶ πιάνου καὶ τοῦ γδέρνου το ἡερομάγουλό του Κ' ἔνα γυαλί τοῦ δώκανε νὰ ἰδῇ τὸ πρόσωπό του Κ' ἀπῆ; καὶ ἀπογδάρανε καὶ τὴν δεξιὰ του χέρα, Ἐτότες ἔτουροῦξανε τὴν μιά του θυγατέρα. Κ' ἀπῆ; καὶ ἀπογδάρανε καὶ τὴν ζερβὴν του χέρα Ἐτότες χαϊρεύουσε τὴν ἄλλη θυγατέρα. Κ' ἐρότησεν ἡ ὄρανη, παιδιὰ ποῦν ὁ μπαμπᾶς μου; — Κάτω; τὸ γλέντι κάθηται μετ' ἄλλα παλληκάρια. Κ' ἐκεῖνον τὸν ἐτρόγανε τῆς θάλασσης τὰ ψάρια...

Βυρωνιστῆ. Ὁ Βύρων δυσχερεστεῖτο πολὺ ὅταν προσεῖχον εἰς αὐτὸν ἔλεγε δὲ καὶ ἔπραττε ἄλλ' ἄντ' ἄλλων ὅπως παραπλανήσῃ τοὺς σπουδάζοντας αὐτὸν π. χ. προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ εἰς γεῦμα καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότης νεζ Rogees «θέλετε σοῦπα»; ἀπεκρίθη «οὐδέποτε τρώγω σοῦπαν» «θέλετε ἰχθύν;» «οὐδέποτε τρώγω ἰχθύν» «θέλετε ψητό;» «οὐδέποτε τρώγω ψητό» «θέλετε οἶνον;» «οὐδέποτε ἔδοξίμασα οἶνον» «λοιπὸν τί τρώγετε καὶ τί πίνετε;» «τίποτε ἄλλο ἐκτός ξηρῶν biscuits καὶ ὕδωρ μετ' ὄσαν». Ἐπειδὴ τοιαῦτα δὲν ὑπῆρχον ἐγευμάτισε μετὰ τὰς; ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκριψε μόνον ὄζον. Βραδύτερον ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Βύρων ἀναχωρήσας τῆς οἰκίας τοῦ κ. Rogers μετέβη εἰς λέσχην τινὰ τῆς ὁδοῦ St. James ὅπου ἔφαγε σ' ἂν Θεός.

Λαυθασθέντι. Τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει τὸ λάθος τοῦ Φωτάκου ὅπερ διηγεῖται εἰς τ' Ἀπομνημονεμάτα του:

«... Ἐστειλαν ἐμένα ἐμπρὸς νὰ κατασκοπεύσω μετὰ τὸ κιάλι τὸν τόπον καὶ τὴν Τριπολιτσάν διὰ νὰ μὴν ἔβγουν οἱ Τούρκοι ἔξω καὶ μᾶς ἴδωσιν καὶ ἔλθωσιν ἐπάνω μας.

Καθὼς ἐπῆγα κάμποσο καὶ ἐπλησίασε ταῖς βάραις, ἔβαλε τὸ κιάλι καὶ ἐκύτταξα, ἦτον εἰς μίαν θέσιν ὑψηλὴν ὄρνια πολλὰ ὅπου ἐστέκοντο καὶ ἔτρωγον ἀπὸ τὰ πτώματα... Αὐτὰ ἀφοῦ με εἶδαν ἐγύρισαν ὄλα καὶ μ' ἐκύτταζαν. Ὁ ἥλιος ἦτο χαμηλωμένος, ἐπῆγγαινε νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἐπειδὴ τὸν εἶχα ἐμπρὸς μου, καθὼς ἐκύτταξα καὶ τὸ ἄλογον ἐσείετο, μετὰ τὸ κιάλι δὲν ἔβλεπα καλά. Μοῦ ἐφάνηκαν τὰ ὄρνια ὡς στρατιῶται τακτικοὶ μετὰ ἄσπρα βρακίᾳ καὶ γελίκια. Ἐτρεψά μ' ἐμῶς πίσω καὶ εἰδοποίησα τὸν ἀρχηγὸν (Κολοκοτρώνην) διὰ νὰ ἰδῇ τοῦτο τὸ παράδοξον. Εὐθὺς λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς ἄμα τοῦ τὸ εἶπα ἐσταμάτησε τοὺς στρατιώτας, καὶ τὸν ὑπῆγα εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἦμουν προτύτερα ἔβαλεν ὁ ἴδιος τὸ κιάλι καὶ εἶδε τὰ ὄρνια. Τότε μοῦ λέγει: ὄρνια εἶναι βρεβ' ὄρνις».

Ἐρευνῆτῃ. Ὀλόκληρον αἰῶνα πρὸ τοῦ Ἐτχθαλ προέτεινε ὁ Βολταῖρος νὰ γείνη ἐπίσημος διπλωματικὴ γλῶσσα ἡ ἑλληνικὴ. Τῷ 1770 παρακαλῶν τὴν Μεγάλῃν Αἰκατερίνην νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἕλληνας ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλοις: Ἕλληνικὴ γλῶσσα θ' ἀπέβαινε γλῶσσα καθολικῆ.

Περιέργη. Εἶνε ἔθιμον. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις ἐνταῦθα θέτουσι πρωτομαγίαν πλὴν τῆς πόλης τοῦ... Ἀδριανου.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

27.

Τὴν ἡμέραν μοῦ θυμιάζει τὸ πολὺ μοῦ μεγαλεῖον καὶ τὴν νύκτα μετὰ νομίζεις ὡς ἀδαμαντωπέλεον, τὴν οὐρὰν δὲ καὶ τοὺς πόδας; ἀν τυχὼν μοῦ ξεκολλήσῃ; ἔτα τετράποδα τὰ ζῶα παρευθὺς θὰ μ' ἀπαντήσῃς.

28.

Εἶμαι νῆσος κ' ἔνα ἄλλο ποῦ ἡ νῆσος; θὰ στὸ πῆμα βγάλῃ; ἔνα πτ.

29.

Με βρίζεις ὅταν ἐξυπνᾷς, μετὰ χάνεις κάθε βράδυ, μ' ἀρᾶσει νάμαι εἰς τὸ φῶς; καὶ φεύγω τὸ σκοτάδι, ἔχω πολλὰ ὄνματα, γιὰ τοῦτο καμαρώνω, ἄλλοτε γίνομαι μικρὴ κ' ἄλλοτε μεγαλῶνω.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

- 11. Τίς ἐφόρευσε τὴν Χίμαιραν;
- 12. Τίς ἔλαβε 1400 στεφάνους; εἰς διαφόρους ἀγῶνας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος;
- 13. Τίς Βυζαντινὸς αυτοκράτωρ διεκρίνετο διὰ τὴν καλλιγραφίαν του;
- 14. Ὑπὸ τίνος ἐκυριεύθησαν αἱ Ἀθῆναι ἐν ἔτει 1458;
- 15. Πότε καὶ ποῦ ἰδρῶθη ἡ «ἐταιρία τῶν φιλομούσων»;

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

- 25 Ἡζώ. — 26 Τὸ θαυμαστικόν.
- 7. Ὁ Δαίδαλος.
- 8. Μετὰ σχοινίον περὶ τὸν λαίμῳ, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἀπερίπτετο ὁ νόμος τοῦ ἀπηγγονίζετο.
- 9. Τὸν Τιμόθεον ὑποτάξοντα τοῖς Ἀθηναίοις 75 πόλεις.
- 10. Πρὸς τὸν Κορκαλάαν κατασφάζοντα τὸν ἀδελφὸν του Γέταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς των καὶ ζητοῦντα ὅπως ὁ Παπικιανὸς δικαιολογήσῃ τὸν φόνον ἐνοχοποιῶν τὸν φονευθέντα. Μετὰ ταῦτα ὁ Παπικιανὸς οὐ μόνον ἀμέσως ἐφανεύθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Κορκαλάα ἀλλὰ καὶ κατηργήθη.

Ἐν Ἀθήναις. — Τόποι: «Κερίνης».